

Σχόλια. Εγώ δέ ἔπη λινοπλάμδος.] οὐδὲ οὐτός τούτῳ τούτῳ τούτῳ πάντας καὶ φειδεσθόμενος ὅπε αἴπαχθω. λινόπτας γάρ φυσιν Αεισοτέλης, τὸς ταῦθηρετικὰ λίνα φυλάττοντες, οὐ καὶ οἰνότητας τοὺς οινοφύλακας, αἴπερας δέπτοις εἰς τὰ λίνα πιπλόντων ὥρνθων, οἱ δὲ οὐδεὶς γρύπτερος τὸ λίνα κατεπιχέντι, τούτο λινοπλάδης λέγοντιν.

CHRIST. Δινοτζάμενος] Qui retia seruant, ut ait Maro, λινοτζαί dicuntur Arisoteli, ut qui tēdunt παλευταῖ. Nam videre antiquis est seruare, tueri utrumque significat: sic in epigrammate Σιγυας διπλέτετε. Πριλάττετε. Hinc Episcopi nomen. Sic & οινότητα dicitur vinearum custodes. In illa Noua vetere Quercoli Comœdia, retia obsidere dicitur. *Retia vosmet obsideite, dum percurro cubilia,* vbi notanda vis Præpositionis Ob, quæ est pro circum, ut obstetrix, et si alij pro Adstetrix. Sic Horatius usus præpositione post. Post equitem sedet atra cura. i. circa equitem, & sic dixerat Theocritus ἐφιστάμενα μελεδῶν in Piscatoribus. Εγχάραφοντες ἔχαλείφοντες.] Scriptus miles & deletus Linio dicitur lib. 7. cum legis sacratae militaris meminit quæ lata fuit C. Marcio & Q. Seruilio Coss. & sic concepta est: Ne culus militis scripti nomine nisi ipso volente deleretur. Delere autem militem ex Catalogo armatorum officiū erat Taxiarchi, quem facio Tribunum militum. Nam denī ζεῖαρχοι ex tribubus singulis fuerunt.

Σχόλια. Εξαλείφοντες. Τότι τὰς μέν ἔχειν εἰρον. τὰς δὲ οὐτέχαφον εἰς τὸν καθέλον τῷδε πολεμίων.

BIS ET VS. Ηὔξοδος.] Θελῆπες ήὔξοδος.

Σχόλια. Οὐ γάρ ηὔξεν.] αὐτίκας ἀντὶ τῆς ηὔξενος. οὐς

A Τοῦ δέ θεος ύμην οὐ προσήνει. Πρὸς τὸν αὐδράντες.] Εἰς δὴ τοῦτον αὐδράντων εἰς οἵσιες φοῖς οἱ στρατιωτοὶ καθέλογοι οὐ τούτου μάταιοι εἰδεῖν οιοῦ φυσιν θέασται ἔνομα γεγραμμένον τῷ αὐδράντων τῷ Παυλίδονος. Οπόντες εμπύτησα καὶ τοιχότητα, ὅπος δὲ τὸ τῆρον δένθρον δικρονον, καὶ τὸ δέντρον δάλαμα τῆς γαλακτίσεο. Οἶκοι λιοντες.] παρομία τούτη τὸν εἰν Ασίᾳ λιοντανας απυχήγατας οἴκοι λέοντες, εἰν Εφέσῳ ἡ λιοντανας.

CHRIST. Τὸν Παυλίδονος] Duodecim statuae erant quibus militum nomina scribebantur. Pandionis statua una erat ex illis 12. & fortassis scripto ille ex Pandionide erat tribu, ex qua fuit etiam Aristophanes. Εθει τοιχόν] Delerem τὸ, & κακῶν libenter legerem. Est autem ὁπός αὐτοῦ πατρού λακρυμα & λακτίστηλα vel πτυτά. Hic sudorem illū intellige qui in statuis lignis visitur ex Austrina tēpestate ortus, imō in æreis & marmoreis templorum signis pendentes guttae sudantium præbent speciem, quoties aëris tepidus illic adhærescens, & nactus superficie frigus aliquod cogitur velut in lacrymā. Corrigendus interea apud Hesychium locus vbi ait λαζανὸν ὄδος δειμὺς, lego λαστειον, ὅπος δειμὺς. Ωνέτη εὐθυάμα] etiam εὐθυάμα sunt οὐρα & τιμωρία. vnde αὐτευθυάμα est κολάζειν & pœnas reposcere. sic Euripideis Bacchis. Οἶκοι μὲν λέοντες.] Prouerbialis est Senarius οἴκοι λέοντες, εἰν ιφέσιον δὲ αὐλαντες. Sic enim lego, non ἡ λιοντανας. Hoc verò dictū de Lacedæmoniis, si Älianō credimus, auctorem habet Lamiam scortum Atheniense, quæ Lyandro seuerè & frugaliter ex Lycurgi legibus ante viuenti, postea in Ionia moliter & delicate se habenti, hoc obiecit.

Κορωνίς ἐκ στίχων ιαμβικῶν πειμέτρων

Τρ. Ι

Οὖν πάχημ' έπει τεινον ήλθ' εἰς τοὺς γάμους,
Εχ', διποκάθαρε τὰς ξαπέλας τωντην,
Παιποις γένεν ὄφελός εἶσ' αὐτης ἐπι,
Ἐπειτ' ἐπεισφερε τὰς αμύλας, καὶ τὰς κίχλας,
Καὶ τῇ λαζων πολλά, καὶ τοὺς κολλάσσους.

Σχόλια. Ιοὺ ιού.] κορωνίς εἰσόντων τῇδε ἴσποκείτῃ. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ιαμβικοὶ πειμέτροι αἰατέλαιπτοι οὐ. τὸ μέρος τοῦ πρώτου, μονόμετρον έστιν. έπει τὰς διποκάθαρες τοῦτον οὐδεμία χρέα τῇδε πολεμικῶν. Τὰς αμύλας] αμύλοις. πλακωτάτες τινες. οἱ δὲ ζωμοὶ πλακωτάδεις. οὐ γε αμύλατον φασιν. Κολλάσσους.] εἰδος ἄρτων. εἰσὶ δὲ μικροὶ ἄρτοι, οἱ τῇδε μεγάλων πικολλασσομένοι, οὓς καθάπτασθαι ἄρτους εἰς ἡξίων καλεῖν. καὶ ἐν Βατράχοις μέμνηται. ἄρτους ἐπειτα πικολλασσους. χύματος δέ οὐδενὶ ὄνομα. θάσηρ πικολλάραν λέγουσι τινες.

CHRIST. Αμύλους.] Inter Placentarum genera recensentur Amyliab Athenæo libr. 4. dicti fortassis quia sine molæ opera facti. Galenus neutro genere extulit τὸ ἄμυλον, cuius vires & qualitates si tamē qualitatem habet quod est

ἀποσον] describit in lib. 1. de Alimētis vbi πλοτικοὶ πλακερέ στίχοις cū bona medicorū venia, qui si Scaligerū filiū ab Hippocrate emendando arcent, multo magis me à Galeno: Et tamen sumus ιατρῶν πικολλασσον, πολλούς τε φερόντες. Collabi autē pastillili sunt ē maioribus formati in quadrangulū qua ratione vocati πολλαπλες ἄρτοι. Eos ex nouo frumento fieri solitos testatur apud Athenæū Philyllius in Auge (lego illuc αὐγῆνον αὐτῆν) his versibus πυρῶν ἐπιλογες τε πειλεύον, παλαιότερος κομάσις θερμίσε. Νά calidos esitabat, vel vt ait Aristophanes in Ζεγλιναῖς Dramate, χλιαρές. Dicti autem collabi quia facti instar cithare clauorū circa quos tēduntur nerui qui clavi collabi etiā dicti & πολλαπλες. Νά bouis spinæ pars πολλαπλα dicti vel πολλαπλα. vnde πολλαπλα ita iūgere vt egrē diuellas, & inde exoleti οἱ vocati πολλαπλες quia iā induruerit, & in illa πολλαπλα occalluerint. Apud Plautū Trinūmo legitur, Νε bubuli cottabi in te crepēt, vbi reponit Alciat' Collabi, & pro neruis accipit quibus obnoxium seruire

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z